

MINISTER FINANSÓW

PT3/0602/8/72/LPJ/11/BMI9 1839

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 11.03.2011

nr. 1135 podpis

Warszawa, dnia 11 marca 2011 r.

SECRETARIA T

Biuro Prac Senackich

Wpłynęło dn. 11.03.11, zał. 1

nr. 2242 podpis

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z pismem Pana Marszałka z dnia 9 lutego 2011 r. znak: BPS/DSK-043-3356/11, przy którym zostało przekazane oświadczenie złożone przez Pana Senatora Romana Ludwiczuka podczas 70. posiedzenia Senatu RP w dniu 4 lutego 2011 r. w sprawie rozważenia zasadności wydłużenia 30-dniowego terminu, wskazanego w art. 19 ust. 3 ustawy o podatku od towarów i usług, związanego z określeniem momentu powstania obowiązku podatkowego lub zaproponowania innego rozwiązania służącego zminimalizowaniu negatywnych skutków dla niewielkich przedsiębiorców spowodowanych opóźnieniami w płatnościach, uprzejmie informuję:

W myśl art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.), jeżeli podatnik wydaje towar podmiotowi, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 4 (tj. prowadzącemu przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającemu funduszami inwestycyjnymi, agentowi, zleceniobiorcy lub innej osobie świadczącej usługi o podobnym charakterze), obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania przez podatnika zapłaty za wydany towar, nie później jednak niż w terminie 30 dni, licząc od dnia wykonania usługi przez ten podmiot. Przepis ten określa szczególny moment powstania obowiązku podatkowego w tym podatku, odmienny od zasady ogólnej, zgodnie z którą obowiązek ten powstaje z chwilą wydania towaru lub wykonania usługi (art. 19 ust. 1 ustawy). Powyższe oznacza, iż podatnik podatku od towarów i usług, wydając towar podmiotowi, o którym mowa w art. 19 ust. 3 ustawy, który nie otrzymał zapłaty za wydany towar, ma i tak przesunięty, w stosunku do zasady ogólnej, moment na rozpoznanie obowiązku podatkowego w tym podatku i brak jest, w mojej ocenie, uzasadnienia do dalszego wydłużania tego terminu.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż w przepisach o podatku od towarów i usług funkcjonują obecnie regulacje, które służą zminimalizowaniu negatywnych dla podatników tego podatku skutków, spowodowanych opóźnieniami w płatnościach z tytułu zrealizowanych transakcji. Są to unormowania umożliwiające podatnikom tego podatku, którzy spełniają określone kryteria do uznania ich za tzw. małych podatników, rozliczanie powyższego podatku metodą kasową, polegającą na tym, iż obowiązek podatkowy z tytułu wykonanych czynności powstaje u nich z dniem uregulowania całości lub części należności za sprzedane towary lub świadczone usługi, nie później jednak niż 90. dnia, licząc od dnia wydania towaru

lub wykonania usługi (art. 2 pkt 25 i art. 21 ww. ustawy z dnia 11 marca 2004 r.). Istotą tej metody jest zatem przesunięcie momentu, w jakim zostaje rozpoznany obowiązek podatkowy z tytułu dokonanych przez małego podatnika transakcji, czego konsekwencją jest przesunięcie terminu, w jakim powinien zostać rozliczony podatek od tych transakcji.

Ponadto wskazuję, iż w przepisach ww. ustawy o podatku od towarów i usług funkcjonuje instytucja tzw. ulgi na złe długi (warunki skorzystania z tej ulgi zostały uregulowane w art. 89a ww. ustawy), która umożliwia podatnikom tego podatku - przy spełnieniu określonych warunków - stosowne pomniejszenie (korektę) podatku należnego w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, a za takie uznaje się wierzytelności, które nie zostały uregulowane w ciągu 180 dni od upływu terminu ich płatności określonego w umowie lub na fakturze.

Mając powyższe na uwadze, w mojej ocenie, nie istnieje konieczność zmiany obecnie obowiązujących przepisów o podatku od towarów i usług w zakresie wskazanym przez Pana Senatora.

2 pensjonariusz
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETAŃZ STANU
Maciej Grabowski